

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členov senátu JUDr. Juraja Semana, JUDr. Petra Dukesa, JUDr. Margity Fridovej a JUDr. Jany Zemaníkovej, v právnej veci navrhovateľa **S**, vo veci D, proti dlžníkovi **I**, IČO: X, o vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 3 K 15/2005, na dovolanie navrhovateľa proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. augusta 2006 č. k. 2 Obo 180/2006-92, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 3. apríla 2006 č. k. 3 K 15/05-76 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. augusta 2006 č. k. 2 Obo 180/06-92 **z r u š u j e** a vec vracia Krajskému súde v Bratislave na ďalšie konanie.

Odôvodnenie:

Krajský súd v Bratislave uznesením z 3.4.2006 č. k. 3 K 15/05-76 zastavil konanie a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Rozhodol tak s odôvodnením, že navrhovateľ podaním doručeným súdu 13.1.2006 doložil do spisu neoverené xerokópie listín, ktorými má byť preukázaná

pohľadávka ďalšieho veriteľa. Návrh ani po doplnení neobsahoval zákonom požadované náležitosti v zmysle zákona č. 520/2005 Z.z., účinného od 15.12.2005. Navrhovateľ v danom prípade nepreukázal pohľadávku ním uvedeného ďalšieho veriteľa spôsobom stanoveným zákonom, a to uznanú dlžníkom na listine s úradne osvedčeným podpisom dlžníka, alebo doloženú právoplatným rozhodnutím súdu, alebo príslušného orgánu. Ďalej uviedol, že za relevantnú listinu možno označiť len originál listiny alebo jeho kópiu s doložkou overenia jej totožnosti s pôvodinou. Pri listinách, obsahujúcich rozhodnutia, takúto doložku môže vyhotoviť orgán, ktorý rozhodnutie vydal, alebo iné, príslušným zákonom k tomu zmocnené osoby, alebo inštitúcie. V týchto súvislostiach uviedol, že v súdnom, alebo správnom konaní si môže konajúci orgán sám overiť totožnosť ním vydanej listiny s pôvodinou, ale len pre účely vlastného konania a takéto overenie nemôže slúžiť ako dôkaz v inom konaní. Z uvedeného dôvodu konanie zastavil.

Na odvolanie navrhovateľa vec prejednal Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, rozhodnutím z 21.8.2006 č. k. 2 Obo 180/06-92, potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a dlžníkovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa vecne správne rozhodol. Dôvodom novelizácie zákona o konkurze a vyrovnaní bola skutočnosť, že pohľadávky v návrhu na vyhlásenie konkurzu často neboli riadne doložené. Výklad, ktorý urobil súd prvého stupňa, je správny. Xeroxová kópia rozsudku nemôže nahradiť odpis prvopisu rozsudku vydaného súdom a iný doklad ho nahradiť nemôže.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ dovolanie. Žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Je toho názoru, že pokiaľ by preukázanie pohľadávky druhého veriteľa doložením originálu, resp. overenej kópie právoplatného rozhodnutia bolo nutné, takýto spôsob preukazovania by bol priamo ustanovený v zákone tak, ako je to pri preukazovaní uznania pohľadávky dlžníkom, kde priamo zákon ustanovuje, že podpis dlžníka musí byť úradne overený. Pokiaľ mal súd pochybnosti o navrhovateľom predloženom právoplatnom rozhodnutí, bol oprávnený si vyžiadať originál, príp. overenú kópiu právoplatného rozhodnutia.

Ďalej uviedol, že odvolací súd síce v rozhodnutí vychádzal z ustanovení zákona č. 520/2005 Z.z., ale zákon výslovne neukladá povinnosť doložiť právoplatné rozhodnutie súdu, alebo iného orgánu, za účelom preukázania pohľadávky. Namietal, že ust. § 12a ZKV umožňuje súdu, aby si originál listiny od účastníka vyžiadal. Pokiaľ navrhovateľ predložil xerokópie listín, mal súd, ak mal pochybnosti o ich pravosti, aplikovať ust. § 12a ZKV. Okrem toho odvolací súd nevyužil ust. § 66e ods. 1 ZKV v spojení s ust. § 134 O.s.p. V danom prípade navrhovateľ preukázal pohľadávku ďalšieho veriteľa platobným rozkazom zo 6.12.2001 sp. zn 1 Rob 1266/01, vydaný Okresným súdom Košice I., ktorý nadobudol právoplatnosť 4.10.2002.

Dlžník sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O.s.p.), po zistení, že dovolanie bolo podané včas účastníkom konania, dovolanie prejednal a po preskúmaní napadnutého uznesenia odvolacieho súdu, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Podľa ust. § 70e ods. 6 zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v aktuálnom znení (ďalej len ZKV) pohľadávka veriteľa na účely odsekov 4 a 5 sa považuje za preukázanú, ak je uznaná dlžníkom na listine s úradne osvedčeným podpisom dlžníka, alebo doložená právoplatným rozhodnutím súdu, alebo iného orgánu.

Citované ustanovenie, ale ani iné ustanovenie ZKV neuvádza, akým spôsobom má veriteľ doložiť existenciu právoplatného rozhodnutia, možno dospieť k záveru, že zákon umožňuje veriteľovi doložiť existenciu právoplatného rozhodnutia aj iným spôsobom, ako predložením originálu tohto rozhodnutia. Navyše v niektorých prípadoch originál rozhodnutia doložiť jednoducho nejde. Preto § 70e ods. 6 ZKV doloženie originálu rozhodnutia nevyžaduje. Za tohto stavu konkurzný súd otázku preukázania existencie právoplatného rozhodnutia posudzuje podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku za použitia ustanovenia § 66e ZKV.

V prejednávanej veci navrhovateľ doložil svoju pohľadávku voči dlžníkovi právoplatnými platobnými rozkazmi a právoplatnými rozhodnutiami o pokute. Podľa § 30 ods. 9 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, doručené rozhodnutie, proti ktorému nemožno uplatniť riadny opravný prostriedok, je právoplatné. V danom prípade veriteľom predložené platobné výmery a rozhodnutia o pokute je potrebné považovať za verejné listiny, ktoré daňový úrad vydal v medziach svojej právomoci a aj v medziach svojej právomoci potvrdil, že kópia súhlasí s originálom, preto súd je povinný vychádzať z toho, že potvrdzuje, že ide o listinu orgánu, ktorý ju vydal, ak nie je preukázaný opak toho, čo sa v nich osvedčuje a potvrdzuje. Z uvedeného dôvodu konkurzný súd nemohol bez ďalšieho konanie zastaviť z dôvodu, že právoplatné rozhodnutia neboli doložené v zmysle ust. § 70e ods. 6 ZKV. Navyše ušlo pozornosti súdu prvého stupňa, ako aj odvolaciemu súdu, že sám dlžník doložil do spisu vyjadrenie z 5.4.2005 (č.l. 65), ktorým sa pripojuje k návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok s tým, že tak rozhodlo valné zhromaždenie spoločnosti. K podaniu pripojil zápis rozhodnutí valného zhromaždenia spoločnosti I, z 10.4.2004. V závere zápisu bolo predstavenstvu spoločnosti uložené podať návrh na konkurz najneskôr do konca druhého štvrťroku 2004.

Ak boli splnené podmienky na podanie návrhu a návrh bol podaný v súlade s ust. § 70e ods. 6 ZKV, súd nemohol konanie zastaviť, ak tak urobil, odňal navrhovateľovi možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ide o takú vadu konania, na ktorú dovolací súd vždy prihliada, preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj súdu prvého stupňa, ktoré je postihnuté tou istou vadou, podľa ust. § 243b ods. 1 O.s.p. zrušil a podľa odseku 2 cit. ust. vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Právny názor dovolacieho súdu je pre súd nižšieho stupňa záväzný (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 17. decembra 2007

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu